

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 185.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e51009/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

608

1848.

Beretning № 38.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Jærtende Møde

17. 5. 1848. (Kam.)

Grundtvig: Jeg må dog anmærke, at det andet Forsting er det, som blev tilfældet først.

Formanden: Ja, men jeg vilde det nu ikke forestille under Mønstring.

Med den derpaa forelagte Afttning erklærede 126 sig for, at Committee stillede forstue af 17 Medlemmer, saaledes at 10 valgtes af Rådsmændene og 7 af helle Rådsmedlemmer, hvormed 21 for, at den fæste bestoae af 15 Medlemmer, nemlig 5 af Rådsmændene og 10 af de øvrige.

Formanden: Jeg har tilklaaet mig at hænde Rådsmændenes Opnarrhedsmedlem paa den Orden, hvori jeg troer, at de tre Sager, som nu ere henvist til dem, her fortages, og i denne henseende mener jeg, at det vilde være entstigt, jo mere de funde fortages i den Orden, hvori de ere henvist fra Forhandlingen. Den Grund hører er den, at nuværende 21 ikke er mindre omfattende Sager forst, vil der aldrigere kunne komme Sager ind til Forhandling i Rådsmændenes Rådsmedlemmerne, hvilket var det ved opnarrhedsmedlemmerne paa den Orden, hvori jeg troer, at de tre indkomne Sager, der forst ikke tilfældet var, var den minste Mening, at man skulle fortage den forst og derpaa Bernepligtsgagen og først Forstningsgagen; man vil da opnare den Forsting, når man kunde hænde et Par Dage i Ugen almindelige Forhandlings-Møder, naar fæst det første Forsting er kommen tilbage fra Rådsmændene og Committee, og tilhøje Møder i Rådsmændene af de andre Sager. Mennuværende man altsaa hændede forhandlende i hele Rådsmedlemmerne, finans- og Bernepligtsgagen, funde, wan i Rådsmændenes forhandlede Rådsmedlemmerne, naar de to andre Sager ere afsluttet. Det forekommer mig, at dette vilde være den mest henfagtsmæssige Fordeling af Tiden. Det er endnu et Spørgsmaal, som angaaer specielt Forstningsgagen, hvorpaa jeg vil tilklaa mig at hænde Rådsmedlemmerne og nævnelig Rådsmændene. Opnarrhedsmedlem, der er et Spørgsmaal, som under Debatten dog er blivet — dog godt forstillet — her, nemlig om Forstningsgagen skal behandles i finans- eller en den kan behandles i forstilling tilfinans; Meningen er den, van man i Rådsmændene, inden Sagen kommer til Rådsmændene skal have gennemtaget den helt og holdt, eller om man kan lige vise Rådsmændene, at den for sig og, efterat have gennemgaet den, obiges den til den fæste Forstning. Det er, på et forstillet Mønstring i denne Henseende af forstilling Rådsmännerne, og Sagen er vistnok opført i sig selv meget vanskeligt. Jeg vilde derfor blot hænde Opnarrhedsmedlemmerne, men engang ikke, at man dog fuldtidtænker, og endnu mindre obiges dette Spørgsmaal. Jeg vil troe, at det vil være mere henfagtsmæssigt, at dette Spørgsmaal først blidtuleres i Rådsmændene, thi nuværende den finans- og holdt, eller om man kan lige vise Rådsmændene, at den for sig og, efterat have gennemgaet den, obiges den til den fæste Forstning. Det er en spørgsmål, der vedtages ikke i finans- og Bernepligtsgagen for, vil man nuværende dette Spørgsmaal afslutte derved, at enaa en Rådsmelding eller et andet Mødem bringe det på Banen i Rådsmedlemmerne. Jeg troer derfor ikke, at det vilde være henfagtsmæssigt at discutere Sagen dog, men jeg har blot troet at hænde Opnarrhedsmedlemmerne derpaa. Jeg har ikke dog tilklaaet mig at beslutte, naar Rådsmændene skulle samles. For at de kunne begå arbejderne, vil det vistnok være nødvendigt at have de forstillede Møder og Rådsmændene mødes, og til intogen vil vel nævnelig Rådsmændene være træt; dermed vil det vistnok også være godt, om Rådsmændene, inden de træde sammen, kunne have haft til at

giøre sig bekendt med de Sager, som ere henvist, og jeg har forestillet i næste Møde, nemlig paa Lørdag, tilklaa mig at giøre Forsting til Forhandlingen om, naar Rådsmændene kunne holde deres næste Møde.

Møde: Hvadde det ikke ville være mig tilklaa at giøre opmærksom paa, at Premierministeren, som det forekommer mig, anmælder, at et Udsæd til en ny Statsstøtte vilde blive Forhandlingen forelagt.

Formanden: Ja, naar den fæst har behandles den meddelede Beretning og de derpaa fastsatte Forsting.

Bjerring: Jeg har tilklaaet mig at hænge den andet Forsting, hvorefter Rådsmedlemmerne vil være til at behandles, at denne Lov er forelagt uafhængig af Grundloven, som et fæstligt Udsæd.

Gundersen: Jeg har anseet den som et Tilfælde til Grundloven, og det forekommer mig, at man ikke kan forstille viste to Sager fra hinanden.

Bjerring: Det vil dog meget betydeligt foruge den Committee arbeide, der skal behandle Grundloven, hvis den ogsaa skal tage Balgloren under Overvejelse.

Formanden: Da de vigtigste Beslutninger i Balgloren ere opnagte i selve Grundloven, idet Deputerne, jaa at fæste, indeholder i Balgloren, medens Rådsmedlemmerne alt findes i Grundloven, ikke jeg ikke, at det gaaer at fænde dem fra hinanden.

Agreen-Ulfing: Jeg troer, som den andet Præsident, at Behandlingen af de to Udsæd ikke lader sig undgå.

Krieger: Jeg har rigtigvis troet, at naar man deler den samlede Sag i Afslut, kan man kun opstille et Aftale, Grundloven og Balgloren.

Formanden: Spørgsmælet, om Sagen skal deltes i Afslut, mener jeg ikke til fæste opføres, efterat den er behandles i Rådsmændene, og derefter af Committee.

Ørsted: Det er altsaa Meningen, at den Committee, som viag er bestyret vedtægt, skal behandle sig med begge Udsæd.

Formanden: Det var min Mening, at alle hold til Behandlingen af de to Sager vistnok fæst kunne udskædes, efterat de har været behandles i Rådsmændene.

Ørsted: Jeg mener ogsaa, at den Behandling, som her er blevet sagt, skal gælde både Grundloven og Balgloren. Jeg troer, at de to uafhængige, det Balgloren udgør endest af Grundloven, og at hvis Lov blot afslætter et bestemt forslag, fordi den kan forstås, uden at de bestemte ere tilfælde, det udtræves ved Foranbringingen af Grundloven selv.

Krieger: Jeg har tilklaaet mig at henstille, om der ikke bør betragtes som et妥當 Spørgsmaal, hvordi Grundlovensbestyrke og Balglorensbestyrke skal behandles under Et, eller om de ikke bør læs-

het delles i to Sager, hændes at Balglorensbestyrke gaaer jaa forstille Gang. Jeg overforst afledet ikke den meget naaé Sammenhæng, der er imellem de to Udsæd, og at vistnok ikke Rådsmændinger findes både i Balgloren og i Grundlovensbestyrke; men jeg troer paa den anden Side, at den nærmeste Hjemmesærifte af disse Grundlovensbestyrke, nævnelig hele den formelle Hjemmesærifte, der foretakkes i Balgloren, hører til en simpel organist Lov, og jeg antager derfor, medens jeg man tilklaaet mig forelæbning at udvalde den Mening, at der ikke lader sig gjøre at dels Grundloven, at det dog godt kan gaae an at del behandles Balgloren forstillet. Det forekommer mig, at dette Punkt ikke kan lade at være afsluttet ved den af Forhandlingen nagaar Beslutning.

Jeg lagde voldsomtig Werke til, at der kan blive valgt en Grundloven, og ligesom doggs Udsæd ved deres forelæggelse blevet holdt